

Симеонъ.

О! Много сж излъгани! Българската честь, никой нѣма позволюж да ся понижи; интереситѣ на държавата ми щѣтъ бѣдѣтъ строго запазени. За докачението, което ми нанесе Гръцкія царъ Левъ, за гдѣто не обърна никакво вниманіе на писмото ми, незабавно ще развалимъ съществующія миръ, ще обявимъ бой, и юнашки ще потърсимъ своитѣ правдини. Ще ся боримъ до тогава, до гдѣто неприпаднатъ на молба и попроситъ миръ.

Страхилъ.

Войската е подъ расположеніето ви господарю. Сѣкій българенъ ще ви последва въ трудното предприятіе за честиъта на България!

Симеонъ.

Въ войската ми е сичката надѣжда. Съ Божіята помощъ, вѣрвамъ да излъземъ побѣдители надъ лукавія Гръцки народъ. Затова азъ ще издамъ потрѣбната заповѣдь, да ся вѣоржи сичкото ми воинство, да ся приготви и въ имѣто Божіе напрѣдъ къмъ гордѣливата Византия! А отъ васъ искамъ да поучавате народа въ християнската вѣра, да ся потрудите да напишете поучителни книги за обогатеніе на черковната ни литература, за да ся даде едно по-голъмо образование на Българскія народъ.

Іоаннъ-Екзархъ.

Ще употрѣбимъ господарю сичкитѣ си сили, щемъ положимъ най-голъми старанія, да изпълнимъ високото Ви желаніе, да ся покажемъ достойни пастири надъ християнитѣ, повѣрени намъ отъ Божіето провидѣніе;